

จงกา X ทับตัวอักษร ตรงกับตัวเลือกที่ต้องการลงในกระดาษคำตอบ

1. ข้อใดเป็นกลุ่มคำ
  - ก. มะม่วงเน่า
  - ข. แก้วน้ำพลาสติก
  - ค. อันซ้อขนม
  - ง. หนังสือพิมพ์ขาด
2. ข้อใดเป็นกลุ่มคำชนิดเดียวกัน
  - ก. ถึงอย่างไร อ้วนตุ้ตะ
  - ข. มั่นรวดเร็ว กว้างใหญ่ไพศาล
  - ค. ปลาตัวนั้น ท่านอาจารย์
  - ง. ตุ๊กตาขนสัตว์ หนังสือพิมพ์
3. มนตรีมีบ้านหลังใหญ่โตมโหฬารมาก
จากประโยคนี้นั้น ส่วนใดคือกลุ่มคำวิเศษณ์
  - ก. มนตรี
  - ข. มนตรีมีบ้าน
  - ค. หลังใหญ่
  - ง. ใหญ่โตมโหฬาร
4. ข้อใดเป็นกลุ่มคำสรรพนาม
  - ก. คนอ้วนเดินตัวมเตี้ยม
  - ข. ช่วยหยิบกุญแจให้ด้วย
  - ค. ข้าพเจ้านายเค็ดเคี้ยว
  - ง. เลื้อยคุณทองแดง
5. ในท่ามกลาง เป็นกลุ่มคำชนิดใด
  - ก. กลุ่มคำวิเศษณ์
  - ข. กลุ่มคำบุพบท
  - ค. กลุ่มคำสรรพนาม
  - ง. กลุ่มคำนาม
6. ข้อใดนิยมใช้ปิดท้ายเรียงความ
  - ก. สุภาษิต
  - ข. เกร็ดน่ารู้
  - ค. คำถาม
  - ง. นิทาน
7. ข้อใดเป็นส่วนที่ใช้แสดงความรู้สึกในการเขียนเรียงความ
  - ก. คำนำ
  - ข. เนื้อเรื่อง
  - ค. โครงเรื่อง
  - ง. คำคม
8. คำในลักษณะใดไม่ควรใช้ในการเขียนเรียงความ
  - ก. คำที่ทำให้เห็นภาพ
  - ข. คำที่สื่อความหมายชัดเจน
  - ค. คำซ้ำๆ ในที่ใกล้กัน
  - ง. คำเชื่อมประโยค
9. ข้อใดไม่ใช่หลักการเขียนเรียงความ
  - ก. แบ่งย่อหน้า
  - ข. เขียนโครงเรื่อง
  - ค. เขียนด้วยลายมือที่ชัดเจน
  - ง. เขียนฉริมกระดาศ
10. การย่อความคืออะไร
  - ก. การเรียบเรียงถ้อยคำที่สละสลวย
  - ข. การเก็บใจความสำคัญของเรื่อง
  - ค. การสรุปแนวคิดของเรื่อง
  - ง. การเก็บรายละเอียดของเรื่อง
11. หลักสำคัญที่สุดในการย่อความคือข้อใด
  - ก. ต้องย่อความให้สั้นมากที่สุด
  - ข. ต้องมีแบบฟอร์มขึ้นต้นเสมอ
  - ค. ต้องมีชื่อของผู้ย่อความเสมอ
  - ง. ต้องรักษาสาระสำคัญของเนื้อเรื่องเดิมไว้เสมอ

อ่านข้อความที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถาม
ข้อ 12 – 15

“... โรงเรียนเขาดีแล้วครับอาจารย์
ผมมองไม่เห็นอะไรจะต้องรายงานนอกจาก
เด็กๆ พวกนั้น เขามีรถยนต์รับส่ง มีอาหาร
กลางวัน มีหมอน มีแปรงสีฟัน ครูใน
โรงเรียนก็ทำหน้าที่เป็นคนรับใช้ไปในตัว
เพราะมีแต่ลูกคนรวยมาเรียนกันทั้งนั้น...”

จากเรื่อง *ครูประชาธิปไตย*
ของ *ประเสริฐ จันทน์คำ*

12. เด็กนักเรียนที่กล่าวถึงนี้ น่าจะมีอายุประมาณ
เท่าใด
- ก. 7 – 10 ปี   ข. 13 – 15 ปี
ค. 15 – 17 ปี   ง. 17 – 20 ปี
13. ข้อความนี้ กล่าวถึงครูเกี่ยวกับเรื่องใด
- ก. ความเป็นอยู่
ข. ฐานะและรายได้
ค. ความประพฤติ
ง. ศักดิ์ศรี
14. ถ้าครูทุกคนมีความประพฤติเหมือนครูใน
ข้อความนี้ นักเรียนจะเป็นอย่างไร
- ก. นักเรียนทุกคนจะรักโรงเรียน
ข. นักเรียนทุกคนจะรักครู
ค. นักเรียนที่ยากจนจะถูกละเลย
ง. นักเรียนจะเรียนเก่งขึ้น
15. ผู้เขียนมีเจตนาอย่างไร
- ก. ฟุ้งร้อง   ข. เสียดสี
ค. เล่าเรื่อง   ง. คุฏุก

ฟังข้อความจากครูอ่าน แล้วตอบคำถาม
ข้อ 16 – 20

16. “ฉัน” มีอาชีพอะไร
- ก. พิธีกร
ข. นักข่าว
ค. ตากล้อง
ง. บรรณาธิการหนังสือพิมพ์
17. ข้อใดเป็นคติประจำใจของ “ฉัน”
- ก. น้ำลดตอผุด
ข. คบบัณฑิต บัณฑิตพาไปหาผล
ค. ค่าของคนอยู่ที่ผลของงาน
ง. ชีวิตมนุษย์ช่างแสนยาวไกล
18. หลักการทำงานของ “ฉัน” คือข้อใด
- ก. ฉันทำข่าวกีฬาได้ดีที่สุด
ข. ฉันทำข่าวภูมิภาคเท่านั้น
ค. ฉันไม่ทำข่าวการเมือง
ง. ฉันทำข่าวได้ทุกข่าว
19. เหตุผลในข้อใดที่ทำให้ “ฉัน” ถูกส่งไป
ทำงานต่างจังหวัด
- ก. เพราะหัวหน้าเห็นความสามารถ
ข. เพราะขาดบุคลากร
ค. เพราะ “ฉัน” เป็นคนโสด
ง. เพราะ “ฉัน” ขอลไปทำเอง
20. ข้อความที่ได้ฟังนี้น่าจะเป็นงานเขียน
ประเภทใด
- ก. บทความ
ข. เรียงความ
ค. บันทึก
ง. เรื่องสั้น

ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง แล้วตอบคำถามข้อ 16 – 20 ในหน่วยที่ 2

ข้อความ

ฉันรู้ตัวดีว่าเป็นคนอยู่เฉยไม่ได้ มีอว่าง สมองว่าง ก็ต้องมีเหตุให้ทำอะไรต่อมิอะไรเสมอ รู้สึกว่าชีวิตจะมีคุณค่าก็ต่อเมื่อได้ทำงาน และกลายเป็นคนบ้างานหาใครเทียมทานเมื่อแรกเริ่มเป็นนักข่าวใหม่ๆ หลักการทำข่าวของฉันคือ ไม่มีข่าวไหนที่นิรมลทำไม่ได้

ความมุ่งมั่นทำให้ทางเดินฉันก้าวออกไปไกลขึ้นเรื่อยๆ โดยมีการงานเป็นโชครชะตานำพาไป ก้าวแรกเริ่มตันขึ้นเมื่อตอนทำข่าวซีเกมส์ ซึ่งจัดขึ้นที่กรุงเทพฯ ฉันไม่เพียงแต่เสนอข่าวเท่านั้น หากยังตามไปเจาะเบื้องหลังของนักกีฬา ตั้งแต่เรื่องความเป็นอยู่ อาหารการกิน การพักผ่อน และแม้กระทั่งการซื้อป๊อง

แง่มุมใหม่ที่เสนอเป็นภาพเพิ่มเติมจากสิ่งที่ช่องอื่นรายงาน มีผลทำให้อาจารย์สมเกียรติ ส่งฉันไปทำข่าวต่างจังหวัดถี่ขึ้น...ถี่ขึ้น จะเป็นด้วยเหตุเพราะเห็นศักยภาพในตัวฉัน หรือเพราะความคุ้มค่าในข่าวที่ทำกลับมาหลายชิ้นก็แล้วแต่ แต่มันทำให้ฉันกลายเป็นนักข่าวต่างจังหวัดไปอย่างช่วยไม่ได้

ตัดตอนมาจากการสัมภาษณ์ นิรมล เมธีสุวกุล

จากหนังสือแพรวสุดสัปดาห์ ประจำวันที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2540